

Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu
Stalna služba u Našicama
Našice, Trg dr. Franje Tuđmana 14

Poslovni broj: Pp-710/2025-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu, Stalna služba u Našicama, po sutkinji Ivani Tešankić, uz sudjelovanje Darije Vilupek kao zapisničara, u prekršajnom postupku protiv 1.okrivljenika KEMO d.o.o. i 2.okrivljenika Vedrana Babića, odgovorne osobe 1.okrivljenika, zbog prekršaja opisanog u članku 121. stavku 1. Zakona o zaštiti okoliša ("Narodne novine" broj 80/2013, 153/2013, 78/2015, 12/2018 i 118/2018; dalje ZZO), kažnjivog p članku 260. stavku 1. točki 13. i stavka 2. ZZO-a, povodom prekršajnog naloga Državnog inspektorata, Područni ured Osijek, Klasa: UP/I-351-01/25-01/6, Urbroj: 443-02-01-25-2 od 29. travnja 2025., nakon provede glavne i javne rasprave održane u prisutnosti zamjenika branitelja okrivljenika Marka Maligeca, odvjetnika u Zagrebu, a u odsutnosti ovlaštenog tužitelja, na temelju članka 182. stavka 1. točke 3. Prekršajnog zakona („Narodne novine“ broj: 107/2007, 39/2013, 157/2013, 110/2015, 70/2017, 118/2018 i 114/2022; dalje: PZ), te odluke javno objavljene 12. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

1.okrivljenik KEMO d.o.o. za proizvodnju i trgovinu, OIB 29097332500, sa sjedištem u Zagrebu, Vjekoslava Klaića 66, koga zastupa direktor Vedran Babić, posluje sa blagim dobitkom, prekršajno neosuđivan

i

2.okrivljenik Vedran Babić, OIB 97803869597, sa prebivalištem u Zagrebu, Vjekoslava Klaića 27, kao odgovorna osoba 1.okrivljenika, sin Vladimira i Đurđice, rođen 10. studenoga 1982. u Zagrebu, sa završenom visokom stručnom spremom, zaposlen u Kemo.d.o.o., prekršajno neosuđivan

o s l o b a đ a j u s e o d o p t u ž b e

I. da bi kao operateri u čijem su postrojenju prisutne opasne tvari propustili poduzeti preventivne mjere nužne za smanjenje rizika nastanka i sprječavanje nastanka velikih

nesreća te mjere za ograničavanje utjecaja velikih nesreća na ljude, materijalna dobra i okoliš jer sukladno odredbama Uredbe o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari ("Narodne novine" broj 44/2014, 31/2017 i 45/2017; dalje: Uredba) na lokaciji postrojenja u Pogonu Đurđenovac u Đurđencu, Trg dr. Franje Tuđmana 1, u vremenu od 1. siječnja 2023. do 13. veljače 2025. da nisu utvrdili prisutnost opasnih tvari, prema vrstama i količinama odnosno količinama koje su veće od dopuštenih i o tome na propisani način, prijavom u Registar postrojenja u kojima su prisutne opasne tvari na obrascu iz Priloga II.B Uredbe, obavijestili Ministarstvo zaštite okoliša i zelene tranzicije (dalje: Ministarstvo), Zagreb, Radnička cesta 80, a koje prekršajno djelo se ogleda u činjenici da su na predmetnoj lokaciji postrojenja u Đurđencu u naznačenom vremenu, skladištili opasnu tvar – sirovinu – izdvojenu sumpornu kiselinu 30% u količini 574.713 kg i više, te na dan 13. veljače 2025. i druge opasne tvari sirovine – amonijaku vodu 24-25% u količini 6000 litara, solnu kiselinu 30-33% tehnička u količini 3500 litara, sumpornu kiselinu 96% u količini 12936 kg, natrijev hidroksid 100% u količini 1925 kg, hidratizirano kalcijevo vapno u količini 12975 kg, kalcijev hidroksid u količini 3000 kg, kao i opasne tvari proizvode – Kemopon 30 u količini 35000 kg, Bioclean OBC 01, PRO, AS u količini 500 kg, Viscocrete u količini 10000 litara, i druge opasne tvari, u količinama iznad graničnih vrijednosti iz popisa Priloga I.A., Dio 1., Stupac 3. (viši razred postrojenja) Uredbe, a da podatke o navedenim opasnim tvarima i njihovim količinama nisu dostavili Ministarstvu. Za kategorije opasnih tvari oznake H2 ili H3 Prilog I.A Dio 1. Uredbe donja granična vrijednost opasnih tvari za niži razred postrojenja je 50 tona, a za viši razred postrojenja 200 tona,

II. dakle, da bi kao operateri u čijem su postrojenju prisutne opasne tvari bili obvezni poduzeti preventivne mjere nužne za smanjenje rizika nastanka i sprječavanje nastanka velikih nesreća te mjere za ograničavanje utjecaja velikih nesreća na ljude, materijalna dobra i okoliš,

III. čime bi počinili prekršaj opisan u članku 121. stavku 1. ZZO-u, a kažnjiv po članku 260. stavku 1. točki 13. i stavku 2. ZZO-u,

IV. Na temelju članka 140. stavka 2. PZ-a, troškovi prekršajnog postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

Obrazloženje

1. Ovlašteni tužitelj je podnio prekršajni nalog protiv okrivljenika pod gore navedenim brojem zbog prekršaja činjenično i pravno opisanog kao u izreci ove presude, te je sud proveo redovan postupak.

2. Okrivljenici su ovome sudu dostavili pisanu obranu u kojoj su porekli prekršaj u cijelosti. Naveli su da im se stavlja na teret da su postupili protivno odredbi članka 121. stavka 1. ZZO, a koji glasi: „Operater u čijem su postrojenju prisutne opasne tvari obvezan je poduzeti preventivne mjere nužne za smanjenje rizika nastanka i sprječavanje nastanka velikih nesreća te mjere za ograničavanje utjecaja velikih nesreća na ljude, materijalna dobra i okoliš“, te u nastavku ističu da iz te odredbe proizlazi kako je za utvrđenje obveze obavještavanja o prisutnosti opasnih tvari u postrojenju potrebno prvenstveno utvrditi što se smatra opasnom tvari u smislu poduzimanja preventivnih mjera kao i na koji razred postrojenja se te obveze primjenjuju. Citirali su da je ZZO-om opasna tvar definirana: „opasna tvar je posebnim propisom određena tvar, mješavina ili pripravak, koji je u području

postrojenja prisutan kao sirovina, proizvod, nusproizvod ostatak ili među proizvod, uključujući i one tvari za koje se može pretpostaviti da mogu nastati u slučaju nesreće, a koje mogu imati štetne posljedice za zdravlje ljudi, materijalna dobra te prirodu i okoliš". Nadalje su citirali opasnu tvar opisanu u Uredbi: "'Opasna tvar" je tvar, smjesa ili pripravak iz popisa u Prilogu I.A dijelu 2., odnosno iz popisa u Prilogu I.B ove Uredbe ili ispunjava uvjete iz popisa u Prilogu I.A dijelu 1. ove Uredbe, te je prisutna kao sirovina, proizvod, nusproizvod, ostatak ili međuproizvod uključujući i tvari za koje se može opravdano pretpostaviti da će nastati u slučaju nesreće, a koje mogu imati štetne posljedice za zdravlje ljudi, materijalna dobra i okoliš". Smatraju da se slijedom toga opasnom tvari, sukladno definiciji Uredbe, smatraju isključivo tvari iz Priloga I.A Uredbe dijela 2. ili iz Priloga I.B Uredbe ili koji ispunjavaju uvjete iz popisa u Prilogu I.A Uredbe dijela 1., a da navedeno proizlazi iz članka 5. stavka 1. Uredbe kako slijedi: "Tvari koje se smatraju opasnim a količine tih tvari na koje se primjenjuju odredbe ove Uredbe utvrđene su u popisu u Prilogu I.A, odnosno Prilogu I.B ove Uredbe, osim amonijačne vode". Okrivljenici su ukazali kako količina amonijačne vode ne prelazi granične vrijednosti iz stupca 3 Priloga I.A dijela 1 što znači da nema obveze poduzimanja preventivnih mjera u smislu obveze obavješćavanja o prisutnosti opasnih tvari u postrojenju. Nadalje su ukazali da se u Prilogu I.A dijelu 2 naziva Imenovane opasne tvari taksativno nabrajaju opasne tvari i u kojem popisu se ne nalazi niti jedna tvar koja se navodi u pobijanom prekršajnom nalogu. Naveli su da su u Prilogu I.A dijelu 1 Uredbe naziva kategorije opasnih tvari razvrstane opasne tvari po kategorijama opasnosti, te kako se niti jedna od tvari navedenih u prekršajnom nalogu ne može smatrati opasnom tvari prema Prilogu I.A dijelu 1. Uredbe. Citirali su dio Zapisnika o inspekcijskom nadzoru na temelju kojeg je izdan prekršajni nalog: Za kategorije opasnih tvari H2 ili H3 Prilog I.A Dio I. Uredbe propisana je donja granična vrijednost opasnih tvari 50 tona (Stupac 2.-male količine) za niži razred postrojenja iz članka 3. stavka 1. točke 6. Uredbe, te 200 tona (Stupac 3.-velike količine) za viši razred postrojenja isti članak točka 19. Istaknuli su da je iz gore navedenih podataka razvidno da već izdvojena sumporna količina 30 % skladištena na lokaciji Kemo. D.o.o. Pogon Đurđenovac u količini od 685943 kg na dan 13. veljače 2025. prelazi graničnu vrijednost iz Stupca 3. Dio I. Uredbe, te sukladno članku 10. stavku 3. Uredbe postoji obveza dostave podataka o utvrđenoj prisutnosti opasnih tvari na obrascu iz Priloga II.B Uredbe Ministarstvu u bazu podataka Registar postrojenja u kojima su prisutne opasne tvari, bez odgađanja za prvu obavijest. Okrivljenici smatraju kako iz predmetnog obrazloženja proizlazi da je Državni inspektorat zaključio da je sumporna kiselina takva vrsta opasne tvari koja potpada pod opasne tvari navedene u Prilogu I.A Dio I. Uredbe, međutim smatraju da je navedeno pogrešno jer tvrde da sumporna kiselina nije razvrstana kao tvar akutne toksičnosti (H1/H2) niti kao tvar sa specifičnom toksičnošću za ciljne organe – jednokratno izlaganje (H3). Posebice su ukazali kako u pobijanom prekršajnom nalogu ni na koji način nije objašnjeno zbog čega bi se bilo koja od navedenih tvari imala smatrati opasnom tvari, a što je od iznimne važnosti imajući u vidu visinu izrečene kazne i činjenicu da se niti jedna od tvari navedenih u pobijanom prekršajnom nalogu ne spominje kao opasna tvar u navedenim Prilozima Uredbe. Naglasili su da se obrazloženje prekršajnog naloga temelji na pogrešnom navodu da bi se sumporna kiselina imala smatrati opasnom tvari, a koje nije ni na koji način obrazloženo niti učinjeno vjerojatnim. Naveli su da se u Prilogu I.B Uredbe navode kategorije opasnih tvari koje se primjenjuju iznimno od Priloga I.A u slučaju kada se smjesa opasnih tvari ne može razvrstati u skladu s Prilogom I.A Uputom 2. ove Uredbe i kategorijama opasnih tvari iz Priloga I.A dijela 1. ove Uredbe. Istaknuli su da se u pobijanom prekršajnom nalogu ne obrazlaže da bi se ijedna tvar navedena u istom imala smatrati opasnom tvari sukladno Prilogu I.B Uredbe, te kako se nijedna tvar iz pobijanog prekršajnog naloga ne može klasificirati kao opasna tvar prema Prilogu I.B Uredbe, te slijedom navedenog da niti jedna od tvari koje su navedene u pobijanom prekršajnom nalogu nije klasificirana kao opasna tvar prema Uredbi. Okrivljenici

ukazuju kako se ranije citirana odredba ZZO-a primjenjuje vezano uz odredbu članka 10. Uredbe, a kojom je izričito određeno da obveza obavještanja o prisutnosti opasnih tvari u postrojenju nastaje kada je utvrđena prisutnost određene količine opasnih tvari, a navedeno je razvidno i iz pobijanog prekršajnog naloga u kojem se razlikuju postrojenje višeg i postrojenje nižeg razreda. Ponovili su da se niti jedna od tvari navedenih u pobijanom prekršajnom nalogu, osim amonijačne vode, ne može smatrati opasnom tvari prema odredbama Uredbe, a posebice ne sumporna kiselina, a kada bi se bilo koja od tih tvari imala smatrati opasnom tvari, obveza iz članka 121. ZZO-a bi se primjenjivala jedino kada bi ta tvar bila prisutna u velikim količinama, a koja prisutnost u velikim količinama nije u ovom postupku dokazana. Nadalje ukazuju kako iz pobijanog prekršajnog naloga proizlazi da se na predmetnoj lokaciji nalazila amonijačna voda 24 – 25 % u količini 6000 litara. Također ukazuju da amonijačna voda spada pod kategoriju E1 Opasno za vodeni okoliš u 1. kategoriji akutne toksičnosti ili 1. kategoriji kronične toksičnosti (Prilog I.A Dio 1. Uredbe) za koju kategoriju je donja granična vrijednost količine opasnih tvari, koja se uzima kao donja granična vrijednost za velike količine, određena u količini od 200 tona / 200000,00 kilograma, a za male količine u količini od 100 tona / 100000,00 kilograma. Naglasili su da, s obzirom da je kod okrivljenika utvrđena prisutnost amonijačne vode u količini od 6000,00 litara / približno 6000,00 kilograma, razvidno je kako je količina opasne tvari višestruko manja od najniže granične vrijednosti nakon koje bi 1.okrivljenika svrstala u niži razred postrojenja, te stoga predmetna količina, sukladno Uredbi, ne klasificira 1.okrivljenika niti u niži razred postrojenja niti u viši razred postrojenja, već u razred ispod, te se smatra da 1.okrivljenik niti u tom dijelu nije podložan primjeni Uredbe. Naveli su da iz svega što su iznijeli u pisanoj obrani proizlazi kako je u postupku pogrešno utvrđeno činjenično stanje jer tvari koje se u pobijanom prekršajnom nalogu i Zapisniku klasificiraju kao opasne tvari su one tvari koje nisu opasne tvari u smislu Uredbe, odnosno da su opasne tvari prisutne u višestruko nižim količinama od najniže granične vrijednosti iz stupca 3. Priloga I.A Dijela 1. Uredbe, te sukladno navedenom ne postoji niti obveza obavještanja o prisutnosti opasnih tvari u postrojenju. Zaključno su naglasili da jasno proizlazi da okrivljenici nisu počinili prekršaj koji im se stavlja na teret pa su predložili ovome sudu da ih oslobodi predmetnog prekršaja, a podredno su zamolili sud, ukoliko ipak smatra da su krivi za predmetni prekršaj, izrekne im najblažu kaznu uz maksimalno ublažavanje kazne.

3. U dokaznom postupku ispitana je svjedokinja Snježana Pritišanac, viša inspektorica zaštite okoliša i pročitani su Rješenje Državnog inspektorata, Područni ured Osijek od 28. travnja 2025. (list 10-12 spisa), Žalba 1.okrivljenika na Rješenje od 15. svibnja 2025. (list 13-16 spisa), Zapisnik o obavljenom inspekcijskom nadzoru Državnog inspektorata, Područni ured Osijek od 19. veljače 2025. sa prilogima (list 27-104 spisa), Zapisnik Državnog inspektorata, Područni ured Osijek od 13. veljače 2025. (list 105-112 spisa), Potvrda Odjela za prekršajne evidencije Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije za 1.okrivljenika od 9. srpnja 2025. (list 113-114 spisa) i Potvrda Odjela za prekršajne evidencije Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije za 2.okrivljenika od 9. srpnja 2025. (list 115-116 spisa).

4. Svjedokinja Snježana Pritišanac, viša inspektorica zaštite okoliša je na glavnoj raspravi na upit sutkinje da li pristaje na sporazumijevanje u ovome postupku odgovorila da ne pristaje jer prema Uputi Državnog inspektorata o pisanoj obavijesti o prekršaju (članak 109. a i 109 b. PZ-a) od 8. prosinca 2020. inspektori Državnog inspektorata u Obavijesti o počinjenju prekršaja obavezno navode članak 109. a točka 9. PZ-a o pravu na sporazumijevanje jer je tako propisano PZ-om, ali inspektori Državnog inspektorata prema istoj Uputi neće primjenjivati tu točku 9. PZ-a odnosno neće pregovarati o uvjetima priznavanja krivnje i sporazumijevanja o sankciji i mjerama. Rekla je da se u Obavijesti o prekršaju ispod točke 9. PZ-a upisuje posebna napomena sadržaja: "Napomena: U svezi točke 9. PZ-a Državni inspektorat kao ovlašteni tužitelj nema namjeru sukladno članku 109.

e PZ-a pregovarati o uvjetima priznavanja krivnje i sporazumijevanju o sankcijama i mjerama". Na daljnje pitanje sutkinje svjedokinja je odgovorila da je Uputa potpisana od strane čelnika tijela, glavnog Državnog inspektora, dr. sc. Andrije Mikulić, ali da on više ne obnaša funkciju glavnog Državnog inspektora.

Na upit zamjenika branitelja svjedokinji da li se sumorna kiselina smatra opasnom tvari prema Uredbi, svjedokinja je odgovorila da se ne smatra. Na daljnji upit zamjenika branitelja svjedokinji koje su od tvari opisanih na stranici 2. prekršajnog naloga opasne prema navedenoj Uredbi, svjedokinja je odgovorila: "amonijačna voda". Nadalje je na upit zamjenika branitelja da li je i na koji način utvrđivala imovinske prilike okrivljenika pri izricanju novčane kazne u prekršajnom nalogu, svjedokinja odgovorila da oni kao inspektori to ne rade.

5. Zamjenik branitelj okrivljenika je u završnom govoru naveo da ostaje kod svih navoda iznijetih u prigovoru protiv prekršajnog naloga kao i u pisanoj obrani, a u odnosu na amonijačnu kiselinu ukazao je kako je donja granična vrijednost za male količine prema Uredbi 100 tona, odnosno 100000 kg, dok je kod okrivljenika ista tvar utvrđena u količini od 6000 litara, odnosno 6 tona te ističe kako je količina predmetne opasne tvari višestruko manja od najniže granične vrijednosti koja bi 1.okrivljenika svrstala u niži razred postrojenja. Ukazao je da je u prekršajnom nalogu na stranici 2. u opisu prekršaja 1.okrivljenik označen kao viši razred postrojenja, a što je pogrešno.

6. Iz Potvrde Odjela za prekršajne evidencije Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije za 1.okrivljenika od 9. srpnja 2025. (list 113-114 spisa) utvrđeno je da isti nije osuđivan.

7. Iz Potvrde Odjela za prekršajne evidencije Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije za 2.okrivljenika od 9. srpnja 2025. (list 115-116 spisa) utvrđeno je da isti nije osuđivan.

8. Sud je čitanjem Uredbe utvrdio da osim amonijačne vode niti jedna od tvari koje su navedene u činjeničnom opisu prekršajnog naloga za koje se terete okrivljenici nisu klasificirane kao opasne tvari, te da amonijačna voda spada pod kategoriju E1 Opasno za vodeni okoliš u 1. kategoriji akutne toksičnosti ili 1. kategoriji kronične toksičnosti za koju kategoriju je donja granična vrijednost količine opasnih tvari, koja se uzima kao donja granična vrijednost za velike količine određena u količini od 200 tona / 200000,00 kilograma, a za male količine u količini 100 tona /100000 kilograma.

9. Na temelju provedenog postupka, analizirajući obranu okrivljenika, iskaz svjedokinje koja je potvrdila da se sumporna kiselina ne smatra opasnom tvari prema Uredbi i da je od opasnih tvari opisanih na stranici 2. prekršajnog naloga prema Uredbi opasna tvar samo amonijačna voda, sud smatra da nije dokazano da bi okrivljenici počinili djelo prekršaja na način kako im je to stavljeno na teret prekršajnim nalogom. Naime, od opasnih tvari označena je samo amonijačna voda, čija prisutnost je bila kod okrivljenika u količini od 6000 litara, te je utvrđeno da je količina opasne tvari višestruko manja od najniže granične vrijednosti koja 1.okrivljenika svrstava u niži razred postrojenja. Zbog toga je sud na temelju zakonskih odredbi citiranih u izreci presude, oslobodio okrivljenike od optužbe, na temelju načela "in dubio pro reo" (u dvojbi u korist okrivljenika) jer nije nedvojbeno i izvjesno dokazano da bi počinili predmetni prekršaj.

10. S obzirom da su okrivljenici oslobođeni od optužbe, troškovi vođenja prekršajnog postupka sukladno članku 140. stavka 2. PZ-a, padaju na teret proračunskih sredstava ovoga suda.

11. Slijedom iznijetog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Našicama, 12. svibnja 2026.

Sutkinja
Ivana Tešankić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od 8 (osam) dana od dana primitka otpravka iste. Žalba se podnosi ovom sudu, a o žalbi odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, kao sud drugog stupnja.

Dostavna naredba:

1. Državni inspektorat, Područni ured Osijek
2. 1.okrivljenik Kemo d.o.o.
3. 2.okrivljenik Vedran Babić
4. Branitelj Ivan Kusalić

Broj zapisa: **9-3088b-b2f0e**

Kontrolni broj: **0b350-eef84-52372**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.